

Цей документ слугує виключно інструментом документації та укладачі не несуть відповідальності за його зміст

► **V**

ДИРЕКТИВА РАДИ 2002/53/ЄС

від 13 червня 2002 року

про спільний каталог сортів видів сільськогосподарських культур

(ОВ L 193, 20.7.2002, С. 1)

Зі змінами, внесеними:

	Офіційний вісник		
	№	Сторінка	Дата
► <u>M1</u> Регламентом (ЄС) № 1829/2003 Європейського Парламенту і Ради від 22 вересня 2003 року	L 268	1	18.10.2003
Виправлення:			
► <u>C1</u> Виправлення, ОВ L 284, 27.10.2005, С. 10 (2002\53\ЄС)			

ДИРЕКТИВА РАДИ 2002/53/ЄС

від 13 червня 2002 року

про спільний каталог сортів видів сільськогосподарських культур

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства і, зокрема, статтю 37 Договору,

Беручи до уваги пропозицію Комісії,

Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту⁽¹⁾,

Після консультації з Економічно-соціальним комітетом,

Оскільки:

(1) До Директиви Ради 70/457/ЄЕС від 29 вересня 1970 року про спільний каталог сортів видів сільськогосподарських культур⁽²⁾ часто вносилися значні зміни⁽³⁾. Задля ясності і раціональності ця Директива має бути кодифікована.

(2) Виготовлення насіння і саджанців сільськогосподарських культур займає важливе місце в сільському господарстві Співтовариства.

(3) З цієї причини Рада прийняла Директиви щодо, збуту насіння буряка (2002/54/ЄС)⁽⁴⁾, насіння кормових культур (66/401/ЄЕС)⁽⁵⁾, насіння зернових культур⁽⁶⁾, насіння картоплі (2002/56/ЄС)⁽⁷⁾, насіння олійних та волокнистих культур (2002/57/ЄС)⁽⁸⁾.

(4) Необхідно створити спільний каталог сортів. Цей каталог може бути створений тільки на основі національних каталогів.

(5) Всі держави-члени повинні, таким чином, створити один чи більше національних каталогів сортів, схвалених для сертифікації і збуту на їхній території.

(6) Ці каталоги повинні бути створені відповідно до єдиних правил, щоб схвалені сорти були відмінними, стабільними та достатньо гомогенними і щоб вони мали задовільну цінність для культивування і використання.

(7) Доречно враховувати встановлені на міжнародному рівні правила щодо певних положень, які стосуються схвалення сортів на національному рівні.

(8) Для проведення експертиз з метою схвалення сорту потрібно встановити велику кількість єдиних критеріїв та мінімальних вимог.

(9) Положення, які стосуються тривалості періоду, протягом якого схвалення сорту залишається дійсним, підстав, на яких схвалення може бути відкликано і методів збереження сорту, повинні бути стандартизовані, а держави-члени мають інформувати одна одну про схвалення і вилучення сортів.

(10) Бажано прийняти правила відносно придатності найменувань сортів і обміну інформацією між державами-членами.

(11) Насіння, про яке йде мова в цій Директиві, підлягає вільному збуту в межах Співтовариства після опублікування в спільному каталозі.

(12) Однак, державам-членам має надаватися право висловлювати в рамках спеціальної процедури будь-які заперечення, які вони можуть мати відносно сорту.

⁽¹⁾ Висновок, винесений 9 квітня 2002 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику).

⁽²⁾ ОВ 225, 12.10.1970, С. 1. Директива з останніми змінами, внесеними Директивою 98/96/ЄС (ОВ L 25, 1.2.1999, С. 27).

⁽³⁾ Див. Додаток I, частину А.

⁽⁴⁾ Див. С. 12 цього Офіційного вісника.

⁽⁵⁾ ОВ 125, 11.7.1966, С. 2298/66. Директива з останніми змінами, внесеними Директивою 2001/64/ЄС (ОВ L 234, 1.9.2001, С. 60).

⁽⁶⁾ ОВ 125, 11.7.1966, С. 2309/66. Директива з останніми змінами, внесеними Директивою 2001/64/ЄС.

⁽⁷⁾ Див. С. 60 цього Офіційного вісника.

⁽⁸⁾ Див. С. 74 цього Офіційного вісника.

▼В

(13) Комісія публікує в *Офіційному віснику Європейських Співтовариств* у серії С сорти, які були додані до спільного каталогу сортів видів сільськогосподарських культур.

(14) Слід передбачити заходи з визнання рівноцінності експертиз і перевірок сортів, здійснених в третіх країнах.

(15) Правила Співтовариства не повинні застосовуватися до сортів насіння чи матеріалу для розмноження, які було призначено для експорту в треті країни.

(16) З огляду на науковий та технічний прогрес можливим стало виводити сорти за допомогою генетичної модифікації. Тому, вирішуючи, схвалювати генетично модифіковані сорти в межах Директиви Ради 90/220/ЄЕС від 23 квітня 1990 року про навмисний викид в навколишнє середовище генетично модифікованих організмів,¹ держави-члени мають брати до уваги будь-які ризики, пов'язані з навмисним викидом їх в навколишнє середовище. Крім того, мають бути встановлені умови, за яких схвалюються такі генетично модифіковані організми.

(17) Збут продуктів харчування і харчових інгредієнтів нового урожаю регулюється на рівні Співтовариства Регламентом (ЄС) № 258/97 Європейського Союзу і Ради². Тому, доцільно, щоб при визначенні того, чи слід схвалювати сорти, держави-члени також брали до уваги всі ризики для здоров'я людини, пов'язані із вживанням продуктів харчування.

(18) З огляду на науковий та технічний прогрес слід запровадити правила, які б дозволяли збувати хімічно оброблені насіння і матеріал для розмноження.

(19) Важливо забезпечити збереження генетичних ресурсів рослин. З цією метою необхідно запровадити умови, які б дозволяли в рамках законодавства про торгівлю насінням, збереження шляхом використання тих сортів, яким загрожує генетичне „розмивання”.

(20) Заходи, необхідні для реалізації цієї Директиви, приймаються відповідно до Рішення Ради 1999/468/ЄС від 28 червня 1999 року, яким встановлюються процедури здійснення імплементацій повноважень, покладених на Комісію³.

(21) Ця Директива не стосується зобов'язань держав-членів щодо граничних термінів з метою перенесення у національне законодавство Директив, вказаних в Додатку I, частині В.

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1

1. Ця Директива стосується схвалення для включення в спільний каталог сортів видів сільськогосподарських культур тих сортів буряків, кормових культур, зернових культур, картоплі та олійних і волокнистих культур, насіння яких може збуватися відповідно до положень Директив, відповідно, збуту насіння буряка (2002/54/ЄС), насіння кормових культур (66/401/ЄЕС), насіння зернових культур, насіння картоплі (2002/56/ЄС) і насіння олійних та волокнистих культур (2002/57/ЄС).

2. Спільний каталог сортів має створюватися на основі національних каталогів держав-членів.

3. Ця Директива не застосовується до тих сортів, насіння чи матеріалу для розмноження, які було призначено для експорту в треті країни.

.

Стаття 2

Для цілей цієї Директиви "офіційні заходи" означає заходи, які вживаються:

(а) державними органами; чи

⁽¹⁾ ОВ L 117, 8.5.1970, С. 15. Директива, скасована Директивою 2001/18/ЄС Європейського Парламенту і Ради (ОВ L 106, 17.4.2001, С. 1).

⁽²⁾ ОВ L 43, 14.2.1997, С. 1.

⁽³⁾ ОВ L 184, 17.7.1999, С. 23.

▼В

(b) будь-якою юридичною особою, незалежно від того, регулюється вона публічним чи приватним правом, що діє на відповідальність держави; чи

(c) у разі допоміжної діяльності, яка теж перебуває під державним контролем, - будь-якою фізичною особою, яка належним чином склала присягу з цією метою;

за умови, що особи, згадані в пунктах (b) і (c) не отримують особистих прибутків від таких заходів.

Стаття 3

1. Кожна держава-член створює один чи більше каталогів сортів, офіційно схвалених для сертифікації і збуту ні її території. Будь-яка особа може звертатися до каталогів.

2. Положення пункту 1 застосовується у тому випадку, якщо сорти (інбредних ліній, гібридів) є виключно компонентами остаточних сортів, а збут насіння цих сортів відбувається з використанням їх назв.

Умови, за яких положення пункту 1 також застосовується до інших компонентів сортів, можуть визначатися відповідно до процедури, про яку йдеться в частині 2 статті 23. Тим часом, держави-члени можуть застосовувати ці положення до насіння інших складних сортів таких як зернові культури, за винятком кукурудзи, що призначається для сертифікації на їхніх територіях.

3. Держави-члени можуть передбачити, що схвалення сорту для включення його в спільний каталог чи каталог іншої держави-члена є рівноцінним схваленню для включення у їхні власні каталоги. Якщо це було передбачено, держава-член звільняється від зобов'язань, передбачених в статті 7, частині 4 статті 9 і з 2 по 5 частину статті 10.

Стаття 4

1. Держави-члени повинні забезпечити схвалення сорту тільки у тому випадку, якщо він є відмінним, стійким і достатньо гомогенним. Сорт повинен мати задовільну цінність для культивування і використання.

2. Експертиза цінності для культивування і використання не вимагається:

(a) для схвалення сортів трав, якщо селекціонер заявляє, що насіння його сорту не призначається для виробництва кормових рослин;

(b) для схвалення сортів, насіння яких має збуватися в іншій державі-члені, яка вже схвалила ці сорти, беручи до уваги їхню цінність для культивування і використання;

(c) для схвалення сортів (інбредних ліній, гібридів), які слугують тільки компонентами гібридних сортів, що задовольняють вимоги пункту 1.

3. Якщо сорти, до яких застосовується підпункт (a) пункту 2, відповідно до процедури, про яку йдеться в частині 2 статті 23, і якщо це виправдано в інтересах вільного обігу насіння в межах Співтовариства, потрібно продемонструвати шляхом відповідної експертизи, що дані сорти є придатними для цілей, для яких, як заявляється, вони призначаються. У таких випадках визначаються умови для експертизи.

4. У разі генетично модифікованого сорту в межах частини 1 та 2 статті 2 Директиви 90/220/ЄЕС свідомий випуск в навколишнє середовище такого сорту схвалюється тільки тоді, коли було вжито належних заходів для уникнення негативних наслідків для здоров'я людини і навколишнього середовища.

▼M1

5. Крім того, коли посадковий матеріал, отриманий із будь-якого сорту рослини, призначається для використання у харчуванні в рамках статті 3 чи для годівлі в рамках статті 15 Регламенту (ЄС) № 1829/2003 Європейського Парламенту і Ради від 22 вересня 2003 року про генетично модифіковану їжу та корми¹, сорт схвалюється, тільки якщо його було затверджено відповідно до згаданого Регламенту.

⁽¹⁾ ОВ L 268, 18.10.2003, С. 1.

▼В

6. В інтересах збереження генетичних ресурсів рослин, як зазначено в частині 2 статті 20, держави-члени можуть відходити від критеріїв схвалення, викладених в першому реченні пункту 1, якщо встановлено спеціальні умови відповідно до процедури, про яку йдеться в частині 2 статті 23, беручи до уваги вимоги пунктів (а) і (б) частини 3 статті 20/.

Стаття 5

1. Сорт вважається особливим, якщо, незалежно від походження різновиду, який може бути як штучним, так і природним і є вихідним матеріалом при його одержанні, він, безсумнівно, відрізняється за однією чи декількома важливими характеристиками від будь-якого іншого сорту, відомого у Співтоваристві.

Характеристики сорту повинні піддаватися чіткому впізнаванню і чіткому визначенню.

Сортом, відомим у Співтоваристві, є будь-який сорт, який, на час належного подання заявки на схвалення сорту має оцінюватися:

- або зареєстрований в спільному каталозі сортів видів сільськогосподарських культур чи каталозі видів овочевих культур; або
- не будучи зареєстрованим в одному із цих каталогів, був схвалений чи представлений до схвалення в державі-члені, про яку йдеться чи в іншій державі-члені або для сертифікації і збуту чи для сертифікації в інших країнах,

якщо тільки ці умови не перестали задовольнятися в усіх відповідних державах-членах до прийняття рішення щодо заявки на схвалення сорту, що має оцінюватися.

2. Сорт вважається стабільним, якщо після здійснення серії послідовних розмножень або наприкінці кожного циклу (якщо селекціонер визначив особливий цикл розмноження) він зберігає відповідність опису своїх основних характеристик.

3. Сорт вважається достатньо гомогенним, якщо, за винятком дуже незначних відхилень, рослини, з яких він складається є, з врахуванням відмінних рис репродуктивних систем рослин, подібними чи генетично ідентичними в тому, що стосується характеристик, які розглядаються з цією метою в цілому.

4. Цінність сорту для культивування чи використання вважається задовільною, якщо, у порівнянні з іншими сортами, схваленими в каталогах відповідної держави-члена, їх якість переважає, принаймні в тому, що стосується виробництва у будь-якому відповідному окремо взятому регіоні, очевидне покращення або культивування або можливі способи використання урожаю чи похідних від нього продуктів. Якщо присутні кращі характеристики, то інші можуть ігноруватися.

Стаття 6

Держави-члени забезпечують, щоб сорти, які надходять з інших держав-членів, підлягали тим самим вимогам, що й ті, які застосовуються до внутрішньодержавних сортів, зокрема, в тому, що стосується процедури схвалення.

Стаття 7

1. Держави-члени передбачають, щоб схвалення сортів базувалося на результатах експертиз, насамперед, пробних вирощувань, що охоплювали б достатню кількість характеристик сорту, який має бути описаний. Методи, що використовуються для визначення характеристик, повинні бути точними і надійними.

Для встановлення відмінності, пробні вирощування повинні включати принаймні наявні порівнянні сорти, які є сортами, відомими в Співтоваристві, в значенні частини 1 статті 5. Для цілей застосування статті 9 включаються інші наявні порівнянні сорти.

2. Наступне встановлюється відповідно до процедури, про яку йдеться в частині 2 статті 23, з урахуванням сьогоденних наукових і технічних знань:

- (а) характеристики, які мають враховуватися як мінімум при експертизах різних видів;
- (б) мінімальні вимоги для проведення експертизи;

▼В

(с) необхідні домовленості для проведення пробних вирощувань з метою оцінки цінності для культивування чи використання; ці домовленості можуть визначати:

- процедури і умови, за яких всі чи кілька держав-членів можуть погодитися включити в пробні вирощування в якості адміністративної допомоги сорти, щодо яких клопотання про схвалення було представлено в іншій державі-члені,
- умови співробітництва між органами влади держав-членів, які беруть участь,
- наслідки результатів пробних вирощувань,
- стандарти, які стосуються інформації про пробні вирощування для оцінки цінності для культивування чи використання.

3. Якщо для вивчення гібридів і синтетичних сортів необхідна експертиза генеалогічних компонентів, держави-члени забезпечують, щоб результати експертизи і опис генеалогічних компонентів розглядалися, якщо про це попросить селекціонер, як конфіденційні.

4. (а) У разі генетично модифікованого сорту, про який йдеться в частині 4 статті 4, має проводитися оцінка екологічного ризику, еквівалентна до тої, яка встановлена в Директиві 90/220/ЄЕС.

(б) Процедури, що забезпечують, щоб оцінка екологічного ризику та інші відповідні елементи були еквівалентними до тих, які встановлені в Директиві 90/220/ЄЕС, запроваджується на пропозицію Комісії у Регламенті Ради на основі належної правової бази в Договорі. До набуття чинності цим Регламентом генетично модифіковані сорти схвалюються тільки для включення в національний каталог після того, як їх було схвалено для збуту відповідно до Директиви 90/220/ЄЕС.

(с) Статті 11 – 18 Директиви 90/220/ЄЕС припиняють застосовуватися до генетично модифікованих сортів після набуття чинності Регламентом, про який йдеться вище в пункті (б).

(д) Технічні і наукові дані здійснення оцінки екологічного ризику приймаються відповідно до процедури, про яку йдеться в частині 2 статті 23..

▼МІ

5. Держави-члени забезпечують, щоб сорт, який призначається для використання в харчуванні і годівлі, як визначено в статтях 2 і 3 Регламенту (ЄС) № 178/2002 Європейського Парламенту і Ради від 28 січня 2002 року, яким встановлюються загальні принципи харчового законодавства і вимоги до нього, засновується Європейське агентство з питань харчової безпеки і встановлюються процедури в питаннях харчової безпеки¹, схвалювався тільки, якщо він був санкціонований згідно з відповідним законодавством.

▼В*Стаття 8*

Держави-члени вимагають, щоб при поданні заявки на схвалення сорту заявник зазначав, чи вже здійснювалося подання на схвалення в іншій державі-члені, про яку йде мова і чи було задоволено заявку.

Стаття 9

1. Кожна держава-член організує офіційну публікацію каталогу сортів, схвалених на її території та ім'я особи або осіб, що відповідальні за збереження сорту в своїй країні. Якщо за збереження сорту відповідають декілька осіб, імена не повинні публікуватися. В каталозі зазначається лише орган, який володіє списком осіб, що відповідають за збереження сорту.

2. Держави-члени, по мірі можливостей, під час схвалення сорту, забезпечують його існування за однією і тією самою назвою у всіх державах-членах.

Якщо відомо, що насіння чи матеріал для розмноження певного сорту збувається в іншій країні під іншою назвою, ця назва також зазначається в каталозі.

⁽¹⁾ ОВ L 31, 1.2.2002, С. 1.

▼В

3. Беручи до уваги наявну інформацію, держави-члени також забезпечують, щоб сорт, який не відрізняється чітко:

- від сорту, раніше схваленого у відповідній державі-члені чи іншій державі-члені або
- від іншого сорту, який оцінювався з огляду на відмінність, стабільність і гомогенність за правилами, що відповідають тим, які викладені в цій Директиві, але, тим не менше, не є, сортом, відомим у Співтоваристві, в значенні частини 1 статті 5,

мав назву такого сорту. Це положення не застосовується, якщо назва здатна ввести в оману чи викликати плутанину щодо сорту, про який йде мова, або якщо, згідно з положеннями відповідної держави-члена, якими регулюються назви сортів, інші факти унеможливають його використання чи, якщо права третіх сторін перешкоджають вільному використанню такої назви у зв'язку із сортом, про який йде мова.

4. Держави-члени складають досьє щодо кожного схваленого сорту, до якого входить опис сорту і чіткий стислий виклад всіх фактів, на яких базувалося схвалення. Опис сортів має стосуватися рослин, отриманих безпосередньо із насіння і саджанців категорії "сертифіковане насіння і матеріал для розмноження".

5. Держави-члени забезпечують, щоб генетично модифіковані сорти, які були схвалені, чітко зазначалися як такі в каталозі сортів. Крім того, вони забезпечують, щоб кожна особа, яка збуває такий сорт, чітко вказувала в своєму каталозі продажу, що даний сорт є генетично модифікованим.

6. В тому, що стосується придатності найменування сорту, застосовується стаття 63 Регламенту Ради (ЄС) № 2100/94 від 27 липня 1994 року про права Співтовариства на сорти рослин⁽¹⁾.

Детальні правила щодо придатності найменувань сортів можуть прийматися відповідно до процедури, про яку йдеться в частині 2 статті 23.

Стаття 10

1. Про будь-яку заявку чи відкликання заявки на схвалення сорту, будь-яке внесення запису до каталогу сортів, а також про внесення будь-яких змін до них, негайно повідомляються інші держави-члени і Комісія.

2. У випадку схвалення кожного нового сорту, держави-члени надсилають іншим державам-членам і Комісії стислий опис його найважливіших характеристик для використання. Це положення не застосовується до сортів (інбредних ліній, гібридів), які призначаються тільки як компоненти остаточних сортів. На вимогу, вони також повідомляють спеціальні якості, які дозволяють відрізнити сорт від інших подібних сортів.

3. Кожна держава-член надає іншим державам-членам і Комісії доступ до досьє, про який йдеться в частині 4 статті 9 щодо сортів, які були схвалені чи схвалення яких втратило чинність. Інформація, обмін якою здійснюється стосовно цих досьє, вважається конфіденційною.

4. Держави-члени забезпечують доступ до досьє щодо схвалення для особистого і виняткового використання будь-якою особою, яка здатна продемонструвати законний інтерес. Ці положення не застосовуються, якщо інформація повинна, відповідно до частини 3 статті 7, розглядатися як конфіденційна.

5. Якщо у схваленні сорту відмовлено або воно скасовується, результати експертиз повідомляються особам, яких стосується таке рішення.

Стаття 11

1. Держави-члени передбачають, щоб схвалені сорти зберігалися відповідно до прийнятих методів збереження сорту.

2. У будь-який час має забезпечуватися можливість перевірки збереження сорту на основі записів, які веде особа чи особи, що відповідають за сорт. Ці записи також охоплюють виробництво сортів на всіх стадіях аж до елітного насіння чи матеріалу для розмноження.

⁽¹⁾ ОВ L 227, 1.9.1994, С. 1. Регламент зі змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 2506/95 (ОВ L 258, 28.10.1995, С. 3).

▼В

3. Особи, що відповідає за сорт, можуть надсилатися запити на зразки. Такі зразки, у разі необхідності, можуть надаватися офіційно.
4. Якщо зберігання сорту відбувається в іншій державі-члені, ніж та, в якій сорт було схвалено, відповідні держави-члени надають адміністративну допомогу одна одній в тому, що стосується перевірок.

Стаття 12

1. Схвалення залишається дійсним до кінця десятого календарного року з часу схвалення. Схвалення сортів органами колишньої Німецької Демократичної Республіки до об'єднання Німеччини є дійсним до кінця десятого календарного року з часу їхнього занесення до каталогу сортів, складеного Федеральною Республікою Німеччиною відповідно до частини 1 статті 3.
2. Схвалення сорту може поновлюватися через певні проміжки часу, якщо він продовжує культивуватися у відповідних масштабах або ж має бути збереженим з метою збереження генетичних ресурсів рослин і за умови, що вимоги щодо відмінності, гомогенності і стабільності чи критерії, визначені згідно з частиною 2 і 3 статті 20, продовжують задовольнятися. За винятком випадку із генетичними ресурсами рослин про які йде мова в статті 20, заявки на поновлення подаються не пізніше як за два роки до закінчення терміну схвалення.
3. Термін дійсності схвалення продовжується тимчасово доки не буде винесено рішення щодо заявки на поновлення.

Стаття 13

1. Держави-члени забезпечують відсутність сумнівів, які виникають після схвалення сорту стосовно оцінки його відмінності чи назви під час його схвалення.
2. Якщо, після схвалення сорту виявляється, що на час схвалення умови щодо відмінності, про які йде мова в статті 5 не задовольнилися, схвалення замінюється іншим рішенням чи, у відповідних випадках, скасуванням, що відповідає цій Директиві.
Цим іншим рішенням сорт, починаючи з дати його початкового схвалення, не розглядається як сорт, відомий в Співтоваристві в межах частини 1 статті 5.
3. Якщо після схвалення сорту виявляється, що на час його схвалення назва, про яку йде мова в статті 9 не була прийнятною, вона змінюється таким чином, щоб відповідати цій Директиві. Держави-члени можуть дозволяти, щоб попередня назва тимчасово використовувалась як додаткова назва. Детальні положення, відповідно до яких попередня назва може використовуватись як додаткова, можуть встановлюватися згідно з процедурою, про яку йде мова в частині 2 статті 23.
4. Згідно з процедурою, про яку йде мова в частині 2 статті 23, можуть бути встановлені правила для застосування пунктів 1 і 2.

Стаття 14

1. Держави-члени забезпечують скасування схвалення сорту:
 - (а) якщо буде доведено після експертизи, що сорт більше не є відмінним, стабільним чи достатньо гомогенним;
 - (б) якщо цього вимагає особа чи особи, відповідальна(-і) за сорт, у випадку відмови за підтримання сорту.
2. Держави-члени можуть скасувати схвалення сорту:
 - (а) якщо не дотримуються закони, підзаконні акти чи адміністративні положення, прийняті на виконання цієї Директиви;
 - (б) якщо під час подання заявки на схвалення або під час експертизи було повідомлено недостовірну інформацію щодо факторів, на основі яких було надано схвалення.

Стаття 15

1. Держави-члени забезпечують вилучення сорту з їхніх каталогів, якщо схвалення сорту було скасоване чи закінчився термін дійсності схвалення.

2. Держави-члени можуть, відносно своєї власної території, дозволити сертифікацію і збут насіння чи матеріалу для розмноження щонайпізніше до 30 червня третього року після закінчення терміну схвалення.

Якщо сорти, які були зазначені відповідно до частини 1 статті 16 у спільному каталозі сортів, про які йде мова в статті 17, термін схвалення, який закінчується і був наданий різними державами-членами згідно з першим підпунктом, застосовуються до збуту в усіх державах-членах, за умови, що насіння чи матеріал для розмноження відповідного сорту не підлягали жодним торговельним обмеженням.

Стаття 16

1. Держави-члени забезпечують, щоб, починаючи з часу публікації, про яку йде мова в статті 17, насіння сортів, схвалених згідно з цією Директивою чи згідно з принципами, що відповідають тим, які викладені в цій Директиві, не підлягали жодним торговельним обмеженням щодо сорту.

2. Держава-член, після подання заявки, яка розглядається в порядку, про який йдеться в частині 2 статті 23 чи в частині 3 статті 23, у разі генетично модифікованих сортів може бути уповноважена заборонити використання сорту на всій своїй території чи її частині або встановити відповідні умови для культивування сорту у випадках, передбачених у підпункті (с), згідно з умовами для використання продуктів, одержаних в результаті такого культивування:

(а) якщо встановлено, що культивування сорту може бути шкідливим з фітосанітарної точки зору для культивування інших сортів чи видів; або

(б) якщо офіційні пробні вирощування, проведені в державах-членах, де подається заявка, при відповідному застосуванні частини 4 статті 5, свідчать про те, що на жодній частині її території сорт не показав результатів, які відповідали одержаним від порівнянного сорту, схваленого на території даної держави-члена, або якщо добре відомо, що сорт не підходить для культивування на жодній частині території цієї держави-члена через його спосіб дозрівання. Заявка подається до кінця третього календарного року з часу схвалення;

(с) якщо в неї є вагомні підстави, окрім раніше згаданих чи тих, що могли бути згадані згідно з процедурою, про яку йдеться в частині 2 статті 10, вважати, що сорт становить ризик для здоров'я людини чи навколишнього середовища.

Стаття 17

Комісія публікує на основі інформації, яку надають держави-члени та ту, яку отримує із серії С Офіційного вісника Європейських Співтовариств під назвою "Спільний каталог сортів видів сільськогосподарських культур" список всіх сортів, насіння і матеріал для розмноження яких, відповідно до статті 16, не підлягають жодним торговельним обмеженням стосовно сорту, а також інформацію, що вимагається згідно із частиною 1 статті 9 стосовно особи чи осіб, відповідальних за підтримання сорту. У публікованому повідомленні вказуються держави-члени, які одержали уповноваження згідно із частиною 2 статті 16 чи статтею 18.

У публікованому повідомленні перераховуються сорти, щодо яких застосовано термін, передбачений другим підпунктом частини 2 статті 15. При цьому зазначається тривалість терміну і, у відповідних випадках, держави-члени, до яких термін не застосовується.

У публікованому повідомленні чітко вказуються ті сорти, які були генетично модифіковані.

Стаття 18

Якщо встановлено, що культивування сорту, включеного в спільний каталог сортів, може в будь-якій державі-члені бути шкідливим з фітосанітарної точки зору для культивування інших сортів чи видів або становити ризик для навколишнього середовища чи здоров'я людини, така держава-член може після подання заявки бути уповноважена згідно з процедурою, про яку йдеться в частині 2 статті 23 чи в частині 3 статті 23 у випадку, якщо сорт є генетично модифікованим, заборонити збут насіння чи матеріалу для розмноження цього сорту на всій своїй території чи її частині. Якщо існує неминуха загроза поширення шкідливих

▼В

організмів чи неминуча загроза для здоров'я людини чи навколишнього середовища, така заборона може бути накладена відповідною державою-членом, починаючи від подання заявки до прийняття остаточного рішення. Таке рішення має бути прийняте стосовно генетично модифікованого сорту протягом тримісячного терміну відповідно до процедури, встановленої в частині 2 статті 23 чи в частині 3 статті 23.

Стаття 19

Якщо сорт вже не є схваленим в державі-члені, яка попередньо схвалила його, одна чи декілька держав-членів може продовжити схвалення цього сорту, за умови його збереження та продовження схвалення на своїй території.

Стаття 20

1. Особливі умови можуть бути встановлені відповідно до процедури, про яку йдеться в частині 2 статті 23, для врахування змін стосовно збуту хімічно обробленого насіння.

2. Не порушуючи Регламент Ради (ЄС) № 1467/94 від 20 червня 1994 року про збереження, визначення характеристик, збір і використання генетичних ресурсів в сільському господарстві⁽¹⁾, особливі умови встановлюються відповідно до процедури, про яку йдеться в частині 2 статті 23, для врахування змін стосовно збереження та раціонального використання генетичних ресурсів рослин шляхом вирощування і збуту насіння місцевих сортів та тих, які зазвичай пристосовуються до місцевих і регіональних умов і яким загрожує генетичне „розмивання”.

3. Особливі умови, про які йдеться в частині 2 включають, зокрема, наступні пункти:

(а) місцеві та звичайні сорти схвалюються відповідно до положень цієї Директиви. Процедура офіційного схвалення враховує особливі якісні характеристики і вимоги. Зокрема, результати неофіційних випробовувань і знання, отримані в ході практичного досвіду культивування, відтворення і використання та детальні описи сортів і їхні відповідні найменування, повідомлені відповідній державі-члену враховуються і, якщо цього достатньо, то підлягають вилученню, у зв'язку з проведенням офіційної експертизи. Після схвалення звичайного чи місцевого сорту, він має зазначатися у спільному каталозі як "сорт для збереження";

(b) відповідні кількісні обмеження.

Стаття 21

Спеціальні умови можуть бути встановлені відповідно до процедури, про яку йдеться в частині 2 статті 23, з метою врахування прогресу в сфері збереження генетичних ресурсів.

Стаття 22

1. Рада, діючи кваліфікованою більшістю, за пропозицією Комісії визначає, чи:

(а) офіційні експертизи сортів, проведені в третій країні, надають такі самі гарантії, що й ті, які передбачені в статті 7 і виконуються в державах-членах;

(b) перевірки методів збереження сортів, які виконуються в третій країні, дозволяють такі самі гарантії, як і ті, що здійснюються державами-членами.

2. Пункт 1 також застосовується відносно будь-якої нової держави-члена від дати її приєднання до дати запровадження законів, підзаконних актів та адміністративних положень, необхідних для виконання цієї Директиви.

⁽¹⁾ ОВ L 159, 28.6.1994, С. 1.

▼B

Стаття 23

1. Комісії надає допомогу Постійний комітет з питань насіння та матеріалу для розмноження в сфері сільського господарства, садівництва і лісництва, заснований статтею 1 Рішення Ради 66/399/ЄЕС¹.

2. У випадку, якщо є посилання на цей пункт, застосовуються статті 4 і 7 Рішення 1999/468/ЄС.

Термін, встановлений в частині 3 статті 4 Рішення 199/468/ЄС, визначається тривалістю на один місяць.

3. Коли робиться посилання на цей пункт, застосовуються статті 5 і 7 Рішення 1999/468/ЄС.

Термін, встановлений в частині 6 статті 5 Рішення 1999/468/ЄС визначається тривалістю на один місяць.

4. Комітет приймає свій внутрішній регламент.

Стаття 24

За винятком, коли інше передбачено в статтях 16 і 18, ця Директива не перешкоджає положенням національного законодавства, виправданим на підставі охорони здоров'я і життя людей, тварин чи рослин або захисту промислової чи комерційної власності.

Стаття 25

Держави-члени передають Комісії тексти основних положень національного законодавства, які вони приймають у сфері, що регулюється цією Директивою.

Комісія інформує про них інших держав-членів.

Стаття 26

1. Директива 70/457/ЄЕС зі змінами, внесеними Директивами, перерахованими в Додатку I частини А цим скасовується, не порушуючи зобов'язань держав-членів щодо граничних термінів перенесення у національне законодавство згаданих Директив, вказаних в Додатку I частини В.

2. Посилання на зазначену Директиву розглядаються як посилання на цю Директиву і читаються згідно із таблицею відповідності в Додатку II.

Стаття 27

Ця Директива набуває чинності на двадцятий день після її опублікування в *Офіційному віснику Європейських Співтовариств*.

Стаття 28

Цю Директиву адресовано державам-членам.

⁽¹⁾ ОВ 125, 11.7.1966, С. 2289/66.

ДОДАТОК I

ЧАСТИНА А

СКАСОВАНІ ДИРЕКТИВИ І ПОДАЛЬШІ ЗМІНИ

(як зазначено у статті 26)

Директива 70/457/ЄЕС (ОВ L 225, 12.10.1970, С. 1)	
Директива Ради 72/274/ЄЕС (ОВ L 171, 29.7.1972, С. 37)	тільки відносно посилань на положення Директиви 70/457/ЄЕС в статтях 1 і 2
Директива Ради 72/418/ЄЕС (ОВ L 287, 26.12.1972, С. 22)	тільки стаття 7
Директива Ради 73/438/ЄЕС (ОВ L 356, 27.12.1973, С. 79)	тільки стаття 7
Директива Ради 78/55/ЄЕС (ОВ L 16, 20.1.1978, С. 23)	тільки стаття 6
Директива Ради 79/692/ЄЕС (ОВ L 205, 13.8.1979, С. 1)	тільки стаття 3
Директива Ради 79/967/ЄЕС (ОВ L 293, 20.11.1979, С. 16)	тільки стаття 2
Директива Ради 80/1141/ЄЕС (ОВ L 341, 16.12.1980, С. 27)	тільки стаття 1
Директива Ради 86/155/ЄЕС (ОВ L 118, 7.5.1986, С. 23)	тільки стаття 5
Директива Ради 88/380/ЄЕС (ОВ L 187, 16.7.1988, С. 31)	тільки стаття 6
Директива Ради 90/654/ЄЕС (ОВ L 353, 17.12.1990, С. 48)	тільки відносно посилань на положення Директиви 70/457/ЄЕС в статті 2 і в пункті 6 частини I Додатку II
Директива Ради 98/95/ЄС (ОВ L 25, 1.2.1999, С. 1)	тільки стаття 6
Директива Ради 98/96/ЄС (ОВ L 25, 1.2.1999, С. 27)	тільки стаття 6

ЧАСТИНА В

КІНЦЕВІ ТЕРМІНИ ДЛЯ ПЕРЕНЕСЕННЯ В НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

(про які йдеться в статті 26)

Директива	Кінцевий термін для перенесення
70/457/ЄЕС	1 липня 1972 року ⁽¹⁾ ⁽²⁾
70/274/ЄЕС	1 липня 1972 року (стаття 1) 1 січня 1973 року (стаття 2)
72/418/ЄЕС	1 липня 1972 року (стаття 7)
73/438/ЄЕС	1 липня 1974 року (стаття 7)
78/55/ЄЕС	1 липня 1977 року (стаття 6)
79/692/ЄЕС	1 липня 1977 року (частина 9 статті 3) 1 липня 1982 року (інші положення)
79/967/ЄЕС	1 липня 1982 року (стаття 2)
80/1141/ЄЕС	1 липня 1980 року (стаття 1)
86/155/ЄЕС	1 березня 1986 року (стаття 5)
88/380/ЄЕС	1 січня 1986 року (частина 5 і 6 статті 6) 1 липня 1990 року (інші положення)
90/654/ЄЕС	
98/95/ЄС	1 лютого 2000 року (Список виправлень ОВ L 126, 20.5.1999, С. 23)
98/96/ЄС	1 лютого 2000 року

⁽¹⁾ Для Данії, Ірландії і Сполученого Королівства - 1 липня 1973 року; для Греції – 1 січня 1986 року; для Іспанії - 1 березня 1986 року; для Португалії - 1 січня 1989 року для окремих видів рослин, про які йдеться в Директиві про збут насіння кормових рослин — *Lolium multiflorum* Lam, *Lolium perenne* L. і *Vicia sativa*, L. – та в Директиві про збут насіння зернових культур — *Hordeum vulgare* L., *Oryza sativa*, *Triticum aestivum* L. emend. Fiori і Paol, та *Trisicum durum* Desf. *Zea mays* L. — а також для інших видів рослин, про які йдеться в цій Директиві – до 1 січня 1991 року.

⁽²⁾ 1 січня 1995 року – для Австрії, Фінляндії та Швеції.

Однак:

- Фінляндія і Швеція можуть відкласти до 31 грудня 1995 року щонайпізніше застосування на їхніх територіях цієї Директиви стосовно збуту на їхніх територіях насіння сортів, перерахованих у їхніх відповідних національних каталогах сортів видів сільськогосподарських культур і сортів видів овочевих культур, які не були офіційно прийняті відповідно до положень цієї Директиви. Протягом цього періоду збут насіння таких сортів на території іншої держави-члена не дозволяється,
- сорти видів сільськогосподарських і овочевих культур, які на день приєднання до ЄС чи пізніше перераховані як у відповідних національних каталогах Фінляндії і Швеції, так і в спільних каталогах, не підлягають жодним обмеженням щодо збуту у відношенні сорту,
- протягом всього періоду, згаданого в першому абзаці, ті сорти у відповідних національних каталогах Фінляндії і Швеції, які були офіційно прийняті відповідно положень вищезгаданої Директиви, включаються в спільний каталог сортів видів сільськогосподарських і овочевих культур.

ДОДАТОК II
ТАБЛИЦЯ ВІДПОВІДНОСТІ

Директива 70/457/ЄЕС	Ця Директива
Частина 1 статті 1	Частина 1 статті 1
Частина 2 статті 1	Частина 2 статті 1
Стаття 22	Частина 3 статті 1
Стаття 2	Стаття 2
Частина 1 статті 3	Частина 1 статті 3
Пункт а частини 1 статті 3	Частина 2 статті 3
Частина 2 статті 3	Частина 3 статті 3
Частина 3 статті 3	Частина 4 статті 3
Частина 4 статті 3	Частина 5 статті 3
Стаття 4	Стаття 4
Стаття 5	Стаття 5
Стаття 6	Стаття 6
Стаття 7	Стаття 7
Стаття 8	Стаття 8
Стаття 9	Стаття 9
Стаття 10	Стаття 10
Стаття 11	Стаття 11
Стаття 12	Стаття 12
Стаття 12а	Стаття 13
Стаття 13	Стаття 14
Стаття 14	Стаття 15
Стаття 15	Стаття 16
Стаття 16	—
Стаття 17	—
Стаття 18	Стаття 17
Стаття 19	Стаття 18
Стаття 20	Стаття 19
Стаття 20а	Стаття 20
Частина 1 статті 21	Частина 1 статті 22
Частина 3 статті 21	Частина 2 статті 22
Стаття 23	Частини 1, 2, 3 статті 23
Стаття 23а	Частина 1, 3, 4 статті 23
Стаття 24	Стаття 24
Стаття 24а	Стаття 21
—	Стаття 25 ⁽¹⁾
—	Стаття 26
—	Стаття 27
—	Стаття 28
—	ДОДАТОК I
—	ДОДАТОК II

⁽¹⁾ 98/95/ЄС, стаття 9(2), і 98/96/ЄС, частина 2 статті 8.